

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. Si verò.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

cuius iurisdictionis, vti docui lib. 5. tr. 10. p.
2.c.4.n.5.

S. Si vero.

Ivnus ex duobus à Principe, remota appellatione, delegatis, v. g. Titius Caio condelegato vices suas commisit, Caius non potest alteri causam delegare: Neque potest procedere, remoto appellationis remedio: quod si ab eo appelleatur, non ad Titium condelegatum, sed ad primum delegantem appellari debet.

Tria sunt asserta. Primum ita probari debet: Licet delegatus Principis subdelegare possit, non tamen potest hanc iterum subdelegandi potestatem in subdelegatum transfundere. Atqui Caius in proposita causa est subdelegatus à Titio Principis delegato: Ergo alteri committere non potest. Major probatur: Tum quia facultas subdelegandi est priuilegium personale Principis delegato specialiter concessum: Ergo non potest ad alterum transfundi. Tum quia priuilegium non debet extendi ad causum diuersum: etiam autem aliud subdelegare, & aliud dare facultatem subdelegandi: Ergo ex eo, quod prius concessum est Principis delegato, non sequitur, etiam posterius concessum esse.

Dices. Cum Caius hoc casu duplici iure Iudex sit, vt delegatus, & vt subdelegatus, poterit iurisdictionē in hac causa alteri committere vt delegatus Principis, & retinere vt subdelegatus. Respondeo, Id fieri nō posse. Partim, quia iurisdictione, quando in unam personam translatā est, individua manet, vt non possit una ratione transferri, & altera retinēri. Partim quia Titius voluit vices suas delegare Caio Coiudici suo, & Caius ita acceptauit. Si autem Caius iurisdictionem suam alteri comittat, tum desinet esse Iudex, atque fieri poterit, vt alter ille discordet in sententia ab ipso Caio: quod repugnat priori subdelegationi facta à Titio. Cæterum Caius iste non prohibetur sibi adhibere assessorem, non conferendo illi partes iudicandi, sed consilium dandi, iura explicandi.

Alterum ita declaratur ab Innoc. III. in hoc §. Licet delegatus à Principe, propter adiunctas clausulas, solus procedere possit, remota appellatione, si videlicet alter delegatus impeditus fuisset; non tamen potest ita procedere, si subdelegationem à socio accepuit. Cum enim iurisdictione eius individua in unamque sententiam proferat, si ab ea appellari non posset, consequens foret, quod subdelegatus procederet remota appellatione: Id verò absurdum est; cum priuilegium istud soli Principis delegato ut personale, & alteri incommunicabile competere possit.

Tertium ita probari debet: Cum iurisdictione individua sit in persona Caii, necesse est absurdum sequi, si dicamus ab eo ad Titium subdelegantem appellari posse. Vel enim tota causa ei à Titio commissa est, vel pars. Si primum, cessauit eius iurisdictione: Ergo ipsum non appellatur, iuxta §. Porro, hoc si secundum, iterum appellari non potest: quia appellatio est ad superiorē Iudicem, non ad parem, vti hic Gl. docet ver. si non possunt, & DD. in l. 1. §. si quis, ff. de appellatione Titius autem & Caius sunt pares in hac causa: Ergo, &c.

Corollarium: Transferri huc potest axioma Philosphorum. Quod effectus sequitur deteriore partem suæ cause. Seu, quod perfectum ex integra causa: Imperfectio autem ex qualibet defectu existit. Diximus enim, quod delegatus Principis, propter administrationem imperfecti, videlicet subdelegationis acceptata à socio, ea praestare non posset, quod alioquin ratione delegationis suæ posset. Videri hic potest Abb. & Barbat. col. 2. huius §.

§. Eius ergo.

Continet repetitionem eorum, quæ dicta sunt princ. huius c. & §. verum. Videlicet Tametsi Auditor absque partium consensu datus sit, non esse locum appellationi: nihil is ut suspectus recuserit, vel partes inuite grauerit, tum causa regulationis, vel grauamen coram delegato probari debet: quod si caput, cum iusta sit, admittere recuset, & ad augustinum